

Egy ember
JIM ELLIOT
Isten tervéért

1953-ban, július végén Shandiában az árvíz elpusztította a missziói állomást. Az indiánok segítségével és hősiességével a holmi legnagyobb részét sikerült megmenteni, de a házak értékes faanyagát és a leszállópálya egy

részét elsodorta a folyó. A felszerelés szárítása és a sátorban működő ideiglenes háztartás beindítása közben Jimet ledöntötte lábáról a malária. Három hétig gyengélke-

dett. Misszionárius társaival arra gondoltak, hogy talán Isten másik állomáshelyet akar nekik mutatni. Ezért néhány hétig kenuval és gyalog bejárták a területet, felkeresték az indián telepeket. Az egyik helyen, Puyupunguban egy Atanasio nevű indián főnök arra kérte őket, hogy lakjanak ott és indítsanak iskolát a gyermekeknek. Ilyen kérést eddig még nem hallottak indiántól.

Mindig sok időbe telt, mire a fehér emberek megnyerték a bizalmukat, és új telepet alapíthattak. Mindnyájan egyetértettek abban, hogy ezt a kérést teljesíteniük kell.

Jim érkezettnek látta az időt, hogy összeházasodjon Bettyvel, hiszen hosszú évek óta ismerték, szerették egymást, és Isten végül egyértelművé tette: ők ketten lennének alkalmasak az őserdei indián iskola működtetésére. Betty is így gondolta, ezért október elején egy egyszerű szertartás keretében összeházasodtak Quitóban [kito].

Nászútjuk után, október végén már a Puyo folyón haladtak kenuval Puyupunguba. Atanasio és a barátai nagy örömmel fogadták őket. Az első hónapokat a magukkal vitt sátorban töltötték. Újabb leszállópálya- és házépítés következett. Jim közben Isten Igéjére tanította az iskolásfiúkat és az érdeklődő felnőtteket, köztük Atanasiót. Júniusban, egy kis évzáró ünnepség után bezárták az iskolát. Amikor csak tudtak, a puyupungui állomáson is töltöttek néhány napot, de Shandiában nagy szükség volt Jim munkájára, hiszen a missziónak szüksége volt legalább egy nagy, jól megépített telephelyre. Jim édesapja is Shandiába utazott segíteni, és a többi misszionárius is szorgalmasan dolgozott az építkezésen.

Közben persze a lelki munka is folyt. Sok kecsua indián vett részt az igehirdetéseken. Jim sokat foglalkozott egyénileg is azokkal, akik hitre jutottak; nagy türelemmel tanította nekik a bibliatanulmányozást. Többen is tehetségesek voltak, ezért feladatokat kaptak a vasárnapi istentiszteleten, majd hamarosan már az egész alkalmat ők tartották.

1955 február végén megszületett Jim és Betty kislánya, Valerie [velöri]. Otthonuk Shandián egyre szépült. Mivel Jim mindig is szeretett kertészkedni, pálmákat, dáliákat és rózsabokrokat ültetett a ház elé. A ház és a folyó között elterülő részt befüvesítette, nehogy az őserdő terjeszkedjen ott. A saját maguk által megtermelt ananászt, papayát és maniókát ették. Jim egyre inkább törekedett arra, hogy a fiatal férfiak átvegyék Shandián a gyülekezet vezetését. A kecsuák között végzett munkájuk meghozta gyümölcsét, és Jim újult erővel imádkozott azért, hogy azok közé is eljuthassanak, akik még sohasem hallották az evangéliumot. Az auka indiánokra gondolt.

Szerinted készíti erre Isten alkalmat?